

φρασιν. Ἀντέγραφα προσέτι τὰς αὐτογράφους διορθώσεις του εἰς τὸ κείμενον «Χαρίτωνος Ἀφροδισιεύς, τῶν περὶ Χαιρέαν καὶ Καλλιόρρην ἐρωτικῶν διηγημάτων» (ἔκδοσ. I. P. D'Orville, Amstelodami 1750), ὧν ἐποήσατο μνῆαν ἐν τοῖς Προλεγμένοις εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν (Τόμ. Α', σελ. ις'). Διακόψας δὲ πρὸς καιρὸν τὴν ἀντιγραφὴν τῶν αὐτογράφων, δι' ὧν εἰσι κατεστολισμένα τὰ περισέλιδα τῶν βιβλίων του, ἐπεδόθη εἰς τὴν τοῦ Γαλλογραφικοῦ Λεξικοῦ του καὶ εἰς τὴν τὸν παμπόλων σημειώσεων του ἐν τῷ Α' τόμῳ τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Ἀλεξίου Σομανέρα, ἐπιγραφομένου «Θησαυρὸς τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ τῆς Φράγκικης γλώσσας», τυχαίως ἀναμνηθεὶς, ὅτι ἀμφοτέρων τούτων τὴν ἐκδοσιν εἶχεν ἐπιθυμήσῃ ἐπὶ ζῶν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην εἶχεν ἐκδηλώσῃ εἰς τὸν Ἰ. Ῥώταν δι' ἐπιστολῆς 6 Δεκεμβρίου 1828.

» Ἡ ἐργασία μου ὑποβλήθη εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν, διεδιδάσθη κατόπιν πρὸς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν συγκροτηθεῖσαν ἐκ λογίων, οἵτινες διὰ μακρὰς ἐκθέσεως (19 Ἰανουαρίου 1873) ἐξεργαζόμενοι γνῶμην περὶ τοῦ τίνα τῶν διανοητικῶν τοῦ Κοραῆ ἔργων κρίνουσιν ἀναγκαῖα πρὸς τύπωσιν, ἐπέφερον καὶ ταῦτα. «Ἐπειδὴ δὲ μαυθάνομεν, ὅτι ἐν τῇ Ῥηθείᾳ» βιβλιοθήκῃ τοῦ μακαρίτου ἐν Χίῳ εὐρίσκεται χειρόγραφον Λεξικὸν ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, . . . πρὸ πάντων κρίνομεν ἐκδοτέον τὸ Λεξικὸν τοῦτο, » τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ ὁποῦ ἐγγυᾶται εἰς ἡμᾶς ἡ πασίγνωστος πολυμαθεῖα τοῦ ἀνδρός, καὶ ἡ βαθεῖα ἀμφοτέρων » τῶν γλωσσῶν γνώσις, ἣν εἶχεν ὁ μακαρίτης. Νομίζομεν δὲ » μερίστην τοῦ γένους ἡμῶν ζημίαν τὴν στέρησιν τοῦ Λεξικοῦ τούτου, τηρουμένου κατακλιέσθαι ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον». Τὴν γνῶμην ταύτην τὸν λογίον ἀποδεξαμένη ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ ἐσύστησεν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Κεντρικῆς, ἥτις, διὰ τῆς ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1875 ἀπαντήσεώς της, ἐνέκρινε μετ' ἐπευφημίας τὴν τύπωσιν.

» Πότε ἤρχισε νὰ συντάττῃ τὸ Λεξικὸν τοῦτο ὁ Κοραῆς, εἴνε ἄγνωστον· γνωστὸν εἶναι μόνον ἐκ τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Ἰ. Ῥώταν 6 Δεκεμβρίου 1828, ὅτι ἔκτοτε τὸ εἶχεν ἐτοιμον, καὶ τοιοῦτον, οἷον δι' ἐκείνης τῆς ἐπιστολῆς του τὸ περιέγραψεν ἀκριβῶς καὶ οἷον ἀπόκειται ἐν τῇ κατὰ τὴν Χίον βιβλιοθήκῃ, χειρόγραφον δηλαδὴ, ἀραιότατα γραμμένον εἰς σελίδας 920, καὶ χρυσοῖς γράμμασι φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «Ὑλὴ Λεξικοῦ». Αὐτὸ δὴ τοῦτο τυπῶται νῦν πρῶτον κατὰ τὸ χειρόγραφον, μόνας φέρον τὰς ἐξῆς διαφοράς· λέξεις τινάς, παρὰ τάξιν τεθειμένας ἐν καιρῷ ὅτε τὰ πρῶτα σχέδια ἀντεγράφοντο δι' ἄλλης χειρός, ἐταξινομήσας· καὶ τινὰ καταλειφθέντα κενὰ ἐν παραπομπαῖς εἰς ἐκδόσεις του ἀνεπλήρωσας· παρατηρήσας δὲ, ὅτι πλεῖστοι τῶν ἐν τῷ κειμένῳ λέξεων περιέχονται καὶ ἐν τοῖς Ἀτάκτοις, σκόπιμον ἐνόμισα, δι' εὐκολίαν ἀκριβοῶν ἐρευνητῶν, νὰ παρενθέσω ἐντὸς διγράμμου || σημειώσιν τοῦ τόμου καὶ τῆς σελίδος τῶν Ἀτάκτων, ἐνθα εὐρίσκονται αἱ αὗται λέξεις καὶ ἡ ἐρμηνεία ἢ ἡ σχέσις ἐκάστης αὐτῶν. Ἐντὸς διγράμμου ἐπ' ἴσης συνέσειλα καὶ ὀλίγ' ἄλλα σημειώματα, ἐν οἷς καὶ σύντομον σημείωσιν ἐπὶ τῶν λέξεων Chanoine (σελ. 65 καὶ 389) καὶ Pileri (σελ. 264 καὶ 380) καταλειφθεῖσιν ἐν τῷ κειμένῳ ἀνεξεργάστων. Ἐπειδὴ δ' ἐν αὐτῇ τῇ χειρογράφῳ τῷ μὲν εὐρηται παρεγγραφαί τινες ἰδιόγραφοι τοῦ Κ. Κρεατσούλη, ἀναγκαῖον ἔκρινα, καταδεικνύς ταύτας ἐν τῇ σειρᾷ τοῦ κειμένου συνεσταλμένας μεταξὺ δύο ἀγκυλῶν [], νὰ διασαφίσω ἐνταῦθα, ὅτι ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος ἱερεὺς, κάτοχος τῆς βιβλιοθήκης γενόμενος, διανοήθη νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν τύπωσιν τῶν περιωθέντων χειρογράφων, ἰδίαις μὲν δαπάναις, πρὸς ὄφελος δὲ τῶν ἐν Χίῳ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων (καθὼς δι' ἐπιστολῶν του 2/14 Μαΐου 1855 καὶ 25 Ὀκτωβρίου 1857 ἀνγγίζει μοι), τάττων ἐν τοῖς πρώτοις αὐτὸ τοῦτο τὸ Λεξικόν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ νὰ τὸ καταστήσῃ (ὡς ἔστιν εἰκάσαι) πληρέστερον, μετήνεγκεν εἰς αὐτὸ τινὰ ἐκ τῶν ἐν τοῖς περισσεύουσιν τοῦ Λεξικοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας αὐτογράφων σημειωμάτων, δὲν προσχώρησε δὲ εἰς τὴν τοῦ σκοποῦ του ἐκτέλεσιν, ἐπελθόντος αἰφνης εἰς αὐτὸν τὸ θάνατον.

» Μετὰ τὸν χειρόγραφον τόμον, σκόπιμον ἔκρινα, εἰς ἀπλὴν πληροφορίαν τῶν μὴ ἐπισκεφθέντων τυχόν τὴν βιβλιοθήκην Κοραῆ, νὰ δημοσιεύσω ἐν Παραρτήματι τὰς εἰς τὸ Λεξικὸν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας (ἐκδόσ. 1778 à Nismes) αὐτογράφους σημειώσεις, ὡς δαίγμα τῆς, ἣν εἶχεν, ἔξωθεν νὰ καταφορτῶν διὰ μελάνης ἢ δι' ἐρυθρογραφίδος ἢ μολυβδογραφίδος τὰ περιβόρια ὅλων σχεδὸν τῶν συνιστάτων τὴν βιβλιοθήκην του τόμον. Μετὰ δὲ τὸ Παράρτημα προσέθηκε

πέντε πίνακας τῶν περιεχομένων εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον, ἐπόμενος τῷ παραδείγματι, ὅπερ κατέλιπεν ἡμῖν ὁ αἰδιμὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομέναις πρὸ χρόνων ἐκδόσεσιν. » Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰανουαρίου 1881.

» Α. Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑΣ.].

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1867.

Εἶμαι τῶν ζώντων βασιλεὺς
κ' ὑπόστασιν δὲν ἔχω.
Μετὰ τὸν Φοῖβον σοδαρῶς
τὸν κόσμον περιτρέχω.
Οἱ στρατηγοί, οἱ βασιλεῖς
τὰ σκήπτρά των ἀφίουν,
κ' ἐνὸπτιόν μου εὐπειθεῖς
τὴν κεφαλὴν των κλίνουν.
Τῶν δεσποτῶν ἀφροῦρητος
καυχῶμ' ὅτ' εἰμὶ μόνος,
παύει ἐντὸς τοῦ κράτους μου
πᾶς τῆς ψυχῆς σου πόνος.
Μηδέποτε μ' ὑπερβολὴν
φιλον ἐμὲ ποιήσης,
φρονοῦν τὰ δύο ἄκρα μου
τί θενά καταντήσης.

1868.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δοθῆσεται μικρὸν ὥριον λεῖωμα τῆς Φραγκοῦρης.]

οὔτε	ιστορημένοι	νὰ	προτερήματα
στήρην	εἰς	εἰς	ἐννοήσων
ὅ, τι	αἰσθήσεις	νὰ	αὐτῶν
οὔτε	ὅλως	καὶ	δύνανται
Συμβαίνει	τὴν	ταύτην	τὰ
τάς	διακρίνωσιν	οἱ	

Τὰς ἐν τοῖς ἄνω τετραγωνίδιοις λέξεις κατὰξον οὕτως, ὥστε νὰ ἀποτελῶσι γνῶμην τινά.

Ἐν Πειραιεῖ.

K. Σ.

1869.

Κυδύλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

Π.

1870.

Du repos des humains implacable ennemie,
J'ai rendu mille amans envieux de mon sort.
Je me repais de sang, et je trouve ma vie
Dans les bras de celui qui recherche ma mort.

Boileau.

ΛΥΣΕΙΣ

1863.

Πυροδόλον. (Πῦρ—δόλον—Πόλον).

1864.

Θ
Ε Α Ν
Θ Ν Ο Σ
Α Ν Α Τ Ο Σ
Ν Ο Τ Ο Σ
Σ Ο Σ
Σ

1865.

Κλυταιμνήστρα.

1866.

L'éclair.